

Als je ouder wordt en niet meer weet waar je bent
als je mensen ziet maar ze niet meer herkent
als je toch blijft strijden om bij ons te blijven
dan hopen wij dat nu de eeuwige rust is
gegeven.

Diep bedroefd maar met een dankbaar hart
nemen wij afscheid van onze lieve vader en
opa

Gerhardus Johannes Ottink

weduwnaar van
Maria Gerritdina Koster

Hij werd geboren in Beckum op 4 mei 1912.
Na een liefdevolle verzorging in het verpleeg-
huis P.C. Borsthuis is hij van ons heengegaan
op vrijdag 11 december 1992.
Voor het laatst mochten wij hem in ons
midden hebben op woensdag 16 december
1992.

Hij was een man van weinig woorden en erg
in zichzelf gekeerd. Het leed is hem niet ge-
spaard gebleven. Na een huwelijk van 22
jaar is hij zijn vrouw al verloren en dat
verdriet heeft hij nooit echt kunnen verwer-
ken.

Op geheel eigen wijze heeft hij zijn levens-
taak samen met zijn kinderen vervuld, wat
voor hem geen gemakkelijke opdracht was.
Vaak vond hij zijn rust en genoegdoening in
zijn timmervak, waar hij intens mee bezig
was en zijn energie in kwijt kon.
Zonder dat het opgemerkt werd, genoot hij
toch erg veel van zijn kinderen en klein-

kinderen die bij hem in de buurt waren. Hij
nam er dan de tijd voor om op zijn eigen
manier met hen om te gaan.
Het was erg fijn voor ons dat er iemand in
zijn leven kwam waar hij lief en leed mee
kon delen. Daar heeft hij de laatste 17 jaar
erg van genoten.

Omdat hij een echte Maria vereerder was, was
zijn jaarlijkse gang naar Kevelaar elke keer
weer een belevenis. Dit heeft hij meer dan
25 jaar volgehouden, totdat het niet meer
ging.

Ook zijn ziekte, ondanks dat hij het moeilijk
kon aanvaarden omdat hij zo oud wilde
worden als zijn vader, heeft hij met veel
geduld en liefde naar de verpleging toe,
waar hij erg dankbaar voor was, volgehouden.

Wij vertrouwen er op dat God hem beloond
voor datgene dat wij ondanks zijn moeilijke
levensweg, van hem mochten ontvangen.
Bid voor hem dat hij bij moeder mag rusten
in vrede.

Allen die vader tot steun zijn geweest in zijn
leven en tijdens zijn ziekte in het P.C. Borst-
huis zeggen wij u onze oprechte dank.

Familie Ottink